

בש"פ 8519/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8519/14

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה חסויה

תאריך הישיבה: י"ב בשבט תשע"ה (1.2.2015)

בשם המבקש: עו"ד מוסטפא נסאר

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

לפני בקשה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 44 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

כתב האישום

1. כתב האישום מייחס למבקש עבירות של העסקה שלא כדין לפי סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: לחוק הכניסה לישראל); הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1)(ב) לחוק הכניסה לישראל; מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 85(19)(ג) לתקנות ההגנה [שעת יירום] 1945; קשירת קשר לפשע (חטיפה כדי להעמיד בסכנת רצח) לפי סעיף 499א(1) לחוק העונשין; ופעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 8א לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005.

2. על פי האישום הראשון; בסמוך לתחילת שנת 2014, במועדים רבים, המבקש ושותפו העסיקו בפרויקט בניה פועלי בניין אשר לא היה ברשותם היתר כניסה לישראל, וגם דאגו לכניסתם לישראל. המבקש שילם לכל פועל 200-250 ₪ בעבור כל יום עבודה. בנוסף, המבקש הסיע פועלים אשר נכנסו לישראל ללא היתר, דרך מחסום, כאשר בכל פעם הוא הסיע 7-10 פועלים והם שילמו לו 300 ₪ בעבור כל נסיעה. בין פועלים אלו היה אדם בשם מחמד, שהינו פעיל בגדודי עז א-דין אלקאסם.

על פי האישום השני; מחמד ביקש מהמערער שירכוש עבורו 5-6 כרטיסי סים באמצעותם ניתן לשוחח ללא איתור. כן ביקש מחמד מהמבקש שישגי עבורו נשק, דוגמת רובה מסוג M-16, באמצעותו יבצע פיגוע כנגד ישראלים. המבקש הסכים וכעבור כמה ימים הוא רכש את כרטיסי הסים ומסר אותם למחמד תמורת תשלום. בסמוך לאחר מכן ניסה המבקש לפנות לגורמים שונים כדי שישגו עבורו כלי נשק. אולם, לאחר שקיבל המבקש "הצעת מחיר" לרובה M-16 ופנה בעניין למחמד אמר לו מחמד כי הוא אינו זקוק לנשק אלא לחומרי נפץ. המבקש אמר למחמד כי הוא מכיר אדם שלו נגישות לחומרי נפץ, למרות שהדבר לא היה נכון. בהמשך הציע מחמד למבקש כי יגיע לביתו בגדה ויתאמן שם בשימוש באמצעי לחימה שונים בכדי שיהיה מוכן להפעילם כנגד חיילי צה"ל. עד למעצרו של המבקש לא יצא מפגש זה אל הפועל.

על פי האישום השלישי; בחודש יוני 2014 הציע מחמד למבקש לקשור קשר במטרה לחטוף חייל צה"ל, כאשר תפקיד המבקש יהיה להוביל את החוטפים למקום החטיפה ולהצביע על החיילים. המבקש הסכים והציע למחמד מקום מסוים בו מצויים חיילים כמקום אפשרי לחטיפה. מחמד ביקש מהמבקש שיתצפת על המקום אך הוא לא ביצע תצפיות אלה בסופו של יום. במועד אחר הודיע מחמד למבקש כי אם הוא יעצר ידאג מחמד למשפחתו ותדרך אותו כיצד עליו להתנהג אם יחקר. מחמד הציע להעביר את שמו של המבקש לארגון החמ"אס אך המבקש סרב מאחר שחשש להיות רשום בחמ"אס.

על פי האישום הרביעי; מחמד הציע למבקש להעביר כספים של חמ"אס, המיועדים למשפחות אסירים הכלואים בישראל, מירדן לגדה המערבית. המבקש הסכים וכשבוע לאחר מכן מסר לו מחמד פרטים אודות אדם איתו עליו להיפגש בירדן. המבקש עבר את הגבול לירדן שם קיבל לידיו 16,500 דינר אותם הוא העביר על גופו בחזרה לישראל. למחרת יצא המבקש לגדה המערבית, מסר את הכסף למחמד וקיבל "עמלה" בסך 2,000 ש"ח.

תעודת החיסיון

3. ביום 1.12.2014 חתם שר הביטחון על תעודה המחסה את מקורות המידע של שירות הביטחון הכללי; שיטות ודרכי פעולה, פעילות מבצעית, נהלי עבודה ודרכי השגת מידע של שירות הביטחון הכללי; אמצעים טכניים של שירות הביטחון הכללי להשגת חומר מודיעיני וחומר חקירה; תפקידים, שמות ומשימות של עובדי שירות הביטחון הכללי; וכן כל פרט מזהה אשר יש בו כדי להעיד על

מהותו, היקפו וכמותו של החומר החסוי, למעט העובדה כי מדובר במידע מודיעיני ובחומר חקירה חסוי.

4. לאחר הוצאת תעודת החיסיון העבירה המשיבה לבא כוח המבקש מספר פרפראזות, בהן נמסר מידע אודות התבטאויות של המבקש שיש בהן, לכאורה, כדי לסייע להגנתו.

טענות הצדדים

5. המבקש - באמצעות בא כוחו עו"ד מוסטפא נסאר - טוען כי הנוסח של תעודת החיסיון הוא גורף וכללי, באופן אשר אינו עולה בקנה אחד עם הוראות החוק ומקשה עליו לטעון טענותיו כנגד החיסיון. המבקש מבקש להסיר את החיסיון תחת "כל נושא אשר יש בו כדי לסייע להגנתו של הנאשם, או לתרום להבנה רבה יותר של ההליכים בתיק זה, אשר תסייע להגנת הנאשם". המבקש מוסיף וטוען כי הפרפראזות שהועברו לעיונו מדגישות את הצורך בגילוי מידע מהחומר החסוי, שכן מתוארים בפרפראזות אלה דברים שאמר המבקש ואשר עומדים, לטענתו, בניגוד לדבריו בחקירה. המבקש טוען כי החומר החסוי רלוונטי להוכחת טענתו לפיה הוא אמר את שאמר בחקירות בשל לחץ שהופעל עליו ובשל רצון לרצות את בני שיחו. המבקש מדגיש עם זאת כי הוא אינו מבקש גילוי של מקורות מידע, שיטות פעולה, נהלי עבודה, דרכי איסוף חומר וכיוצא באלו.

6. המשיבה - באמצעות בא כוחה עו"ד חיים שוייצר - טוענת כי חומר הראיות הגלוי מבסס כדבעי את אשמתו של המבקש במעשים המיוחסים לו. חומר זה כולל, לשיטת המשיבה, הודאה מפי המבקש וכן הודעה מאת מחמד. לפיכך, לשיטתה, אין הצדקה להורות על הסרת החיסיון. עוד טוענת המשיבה כי אין הצדקה לחשוף את רשימת החומר החסוי, שכן הרשימה עצמה חוסה תחת החיסיון.

7. לאחר שמיעת טענות הצדדים ובהסכמת בא כוח המבקש נערך דיון במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות שבמהלכו קיבלתי מנציגי המשיבה הסברים בנוגע לחומר החסוי ולטעמים העומדים בבסיס ההחלטה לחסותו.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בטענות המבקש, שמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפני ולאחר שעיינתי בחומר החסוי, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. עיון בחומר החסוי מגלה כי הוא נופל כולו בגדרה של תעודת החיסיון [ראו, למשל: בש"פ 3490/14 לנדסברג נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.6.2014) (להלן: עניין לנדסברג); בש"פ 3416/14 אלעמרני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.6.2014); בש"פ 8426/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.12.2012)]. כן שוכנעתי כי לא נכללות בחומר החסוי ראיות העשויות להימצא חיוניות או מהותיות להגנת המבקש [ב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 729, 737-738 (1984) (להלן: עניין ליבני)]. בנוסף, עיון בחומר החסוי מגלה כי קיים חשש של ממש כי גילוי של החומר יגרום לפגיעה בביטחון המדינה וכי התועלת המוגבלת אשר עשויה לצמוח להגנת המבקש מגילוי החומר החסוי אינה שקולה אל מול הסיכון הנשקף לביטחון המדינה [עניין ליבני, עמ' 738-739]. אף מקובלת עלי טענת המשיבה לפיה פירוט החומר החסוי חוסה אף הוא, בנסיבותיו המסוימות של המקרה שלפני, תחת תעודת החיסיון וכי גילוי עשוי לפגוע פגיעה של ממש באינטרס החסיני [עניין לנדסברג, פסקה 11]. בנוסף, סבורני כי בפרפראזות

אשר העבירה המשיבה למבקש יש משום איזון ראוי בין הצורך לסייע למבקש בהגנתו לבין האינטרס הביטחוני אשר עומד ביסוד החסיון.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015).

ש ו פ ט